

lig indstrængende Vebreibelse til Ministeriet, fordi man havde paabegjundt Ombygningen af Pantserflibet Danmark, eller rettere, fordi man derved havde belemtet Dokken for lang Tid. Derfom det ærede Medlem havde rettet sin Anke paa, at man overhovedet har paabegjundt dette Arbeide, kunde jeg maaffee have fulgt ham, idet jeg skal indrømme, at det idetmindste er tvivlsomt, om det var rigtigt at paabegjunde dette Arbeide, da Skibet jo efter sin øvrige Veffaffenhed aldrig vil faae nogen stor Værbi; men naar det ærede Medlem mener, at det var uforsvarligt at disponere over Dokken for saa lang Tid, vil jo Confequentsen deraf være, at man overhovedet ikke fculde kunne benytte Dokken under sædvanlige Forhold, thi hvilketfomhelst Skib man fætter ind, om det hedder Danmark eller Sjælland, om det er af Træ eller Jern, faa er det vift, at naar det kommer til en større Reparation, vil Dokken være optagen for længere Tid. Derfom Anken derfor er rettet mod den lange Tid, hvori Pantserflibet Danmark vil komme til at optage Pladsen, kan jeg kun fige, at denne Tid vil være forbi fandsynligviis allerede om henimod et Aar, men det er ikke noget ganffe Uthørt, at en Hovedreparation af ethvert andet Skib har været omtrent ligefaa længe. Det Refultat, man aabenbart kommer til ved denne Be-
 tragtning af det ærede Medlem, er egentlig det, at vi maae have to Dokker iftedetfor een, og denne Sag er jo heller ikke endnu bragt i Glemmebogen. Det fremgaaer jo af Finants-
 udvalgets Betænkning, at der har været ført Forhandlinger om dette Punkt med den høit-
 ærede Minister, og at man tør haade at fee dette Onffe realiferet, idetmindfte engang i Fremtiden.

S. Sage: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Hvis det kun er for en kort Bemærkning, har det ærede Medlem Ordet.

S. Sage: Ja, det er kun en kort Be-
 mærkning. — Da jeg igaar anførte et Par

Ord mod det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgfreds (Dinesen), var det efter Hu-
 kommelfen. Da nu det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgfreds (N. Jen-
 sen) mødsagde mig i flere Punkter, troede jeg, jeg muligt havde huffet feil, men til min store
 Overræffelse feer jeg, at det ærede Medlem, der stod med Actstykkerne i Haanden, har be-
 gaaet en ganffe mærkværdig Forvevling af Da-
 toer og tillige har citeret Ordene overmaade
 ufultfændigt ved at fremdrage mindre vigtige
 og forbigaae afgjørende Ting, og jeg kan holde
 mig fuldfændigt til, hvad jeg har fagt tidligere.
 Den Indberetning, fom det ærede Medlem an-
 førte, af Capitain Sommer, er af 22de August
 1866. Deri forekommer ganffe vift Yttringer
 fom de, der ere anførte af det ærede Medlem,
 men hvad ffete der netop efter denne Indbe-
 retning? Der optoges Forhør, og de begyndte
 den 17de October 1866. Ved det fremfod
 blandt flere Maffinmefter Peter Frederik
 Rindler, fom var den, det maatte antages, at
 Anfvaret fornemmelig paahvilede. I Forhøret
 figes, at han blev gjort beffendt med, at An-
 fvaret for den ffete Sprængning nærmefl fculde
 paahvile ham, men han figer dog, efter faaledes
 at være advaret, at han intet Yderligere har at
 anføre til fit Forfvar; navnlig har han ikke af
 Noget faaet Ordre, der kunde forringe dette
 hans Anfvær. Det er den Mand's egne Ord,
 paa hvem Anfvaret fculde hvile. Herefter har
 Capitain Sommer ikke fagt Noget om, at Ma-
 ffinmefteren fculde være fri for Anfvær, fordi
 en Lidet fculde være det. Endvidere har Ud-
 valget — hvilket heller ikke blev nævnt af det
 ærede Medlem — en Skrivelfe fra Ministeriet,
 hvorved alle disse Acter fremsendes, og deri
 figes det, at Anfvaret nærmefl maa paahvile
 Maffinmefter Rindler, men at man dog, efter
 hvad der i det Hele foreligger i Sagen, ikke
 finder Anledning til at drage ham til Anfvær,
 og ligeledes figes der, hvad Erftatningen an-
 gaaer, fom Udvalget havde fpurgt om, at man
 ikke fandt Anledning til at gjøre Erftatnings-
 anfvær gjælbende mod Fabrifanterne, da Spræng-